

„FAIR PLAY” SZÉCSI GÁBOR DÍJ

A díjat a Szabad Repülők Szövetségének elnöksége Szécsi Gábor emlékére alapította 2007-ben.

Szécsi Gábor 1974. március 16-án született, a siklóernyőzéssel 2003-ban ismerkedett meg. A repülésben is az jellemezte kapcsolatát pilótatársaival, mint ami egész egyéniségére jellemző volt. Segítőkész és önfeláldozó, másokra odafigyelő és lelkes együttműködő társa volt azoknak, akik vele együtt voltak. 2006. május 22.-én Olaszországban egy szerencsétlenül végződött repülés során vesztette életét. Az oklevéllel személyiségének, a repülésben oly fontos közösségi tulajdonságok érvényesülésének szeretnénk tisztelni.

A díjat annak a siklórepülő sportolónak adják, aki az év során a hazai siklórepülésért segítőkészségével, másokért vállalt áldozatos munkával példaértékű magatartást tanúsított.

Minden szempontból más ez a búcsúztató, mint az összes többi, nem csak azért, mert nekünk személy szerint nagyon fáj, hanem mert 32 évesen nem szoktak elmenni ebből a világból és itt hagyni annyi szeretett rokont és ismerőst, mint Te tetted...

... Olyanok voltunk, mint egy nagy család, mindig jöttél, mindent együtt csináltunk, együtt örültünk és együtt búsultunk. Mindenki tudta mi a feladata, a karácsonyi halászlé például a Tiéd volt. Olyan gyerek voltál, azt hittük soha nem nősz fel, mintha egyengettük volna a sorsodat, de sokszor nem hagyta és mentél a saját fejed után, korán önálló lettél. Az utolsó 10 év amit nagyon közel töltöttünk egymáshoz lesz neked és nekem is a legemlékezetesebb, akkor nyugodtam meg igazán amikor a Sanyival rögtön megtaláltad a közös nevezőt, sok mindent csak vele beszéltél meg, Tőle tudtam meg, hogy elmentetek jeggyűrűt vásárolni, hogy legutóbb egyesületet alapítottál a siklóernyősöknek. Az utóbbi időben mindent együtt csináltatok, együtt dolgoztatok és együtt repültetek, ennek nagyon örültem, tudtam Veled bátran elengedhetem, Te vigyázol Rá, mert Te voltál a jobb, az ügyesebb, a megfontoltabb...

... Rengeteg szeretet és törődés maradt benned amit már nincsen lehetőség megosztani velünk, de remélem mindenkinek hagytaál bőven emléket amik és a szívek mélyén ott ragyognak...

... A repülős srácok azt kérdezték: Ki fog most szakérteni? Olyan sokat emlegetünk, mindenkinek vannak történetei, de mindegyiken nevetünk: ki utazott volna Amerikába 25 évesen az Anyukája után, hogy meglepje, ki segített volna nekem lehozni Mátét a hegyről sieléskor, ki vett volna ekkora buszt azért többek között, mert a testvérenek nagy családja lett, ki őrizte volna meg a szörföket és a Commodore számítógépeket ha nem Te??? Kin nevtünk volna ennyit anélkül, hogy megsértődött volna...

Öcsi úgy búcsúzunk Tőled, hogy közben nem vesszük tudomásul, hogy elmentél, örökké velünk élsz.

(részlet nővére, Kati búcsúztatójából)